112| Οὐδεμία πρόοδος ἐγένετο ὑμῖν ἄχρις σήμερον.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/112-οὐδεμία-πρόοδος-ἐγένετο-ὑμῖν-ἄχ/

Οὐδεμία πρόοδος ἐγένετο ὑμῖν ἄχρις σήμερον. Οὐδὲν βῆμα πρὸς τὴν ἄνοδον ὑμῶν. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐγκαταλείψατε ἑαυτούς, οὐδόλως ἐπιδιώξαντες νὰ καταστήσετε τὴν συνεκτικότητα ὑμῶν τόσον ἰσχυράν, ὥστε νὰ ἐπιφέρητε ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τ' ἀποτελέσματα, τά ὁποῖα ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον προσδοκᾶτε.

Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν κατ' ἰδίαν καὶ ὁσάκις αἱ βιωτικαὶ μέριμναι ἐπιτρέψωσι τοῦτο, ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὑπάρχει Δύναμίς τις Πνευματική, πρὸς ἣν καταφεύγετε, διὰ νὰ ζητήσητε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ παρελθὸν σᾶς ὑπησχέθη.

Ἀφήνετε τότε τὴν σκέψιν σας ὀλιγολέπτους τινὰς στιγμὰς νὰ προσηλωθῇ πρὸς Αὐτήν, ἀλλὰ ἄνευ τῆς ἐνδεδειγμένης τάσεως, ἄνευ τῆς ἀπαραιτήτου πίστεως.

Ἡ μεμονωμένη αὕτη ὅμως προσήλωσις ὑμῶν οὐδὲν ὠφελεῖ. Ἄλλοτε συνέστησα εἰς ὑμᾶς νὰ ἐπιδιώξητε ἕκαστος κατὰ μόνας νὰ φέρῃ μετὰ προσηλώσεως καὶ κατανύξεως, εἰ δυνατὸν δὲ καὶ ἐν πνευματικῇ ἐξάρσει, τὴν διάνοιάν του πρὸς Ἐμέ, ὁπότε ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ συνεδέετο μετ' Ἐμοῦ ἀρρηκτώτερον καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ τὴν ὁδὸν ἣν ἐχάραξα ὑμῖν.

Τοῦτο ὅμως δὲν ὠφελεῖ.

Ὁ σκοπὸς τῆς Ἐπικοινωνίας Μου δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἀναγάγω εἰς ὑψηλότερον πνευματικὸν καὶ ψυχικὸν ἐπίπεδον ἕκαστον ὑμῶν κεχωρισμένως, διότι τοῦτο θὰ ἠδυνάμην μεμονωμένως ἐμπνέων καὶ καθοδηγῶν ἕκαστον ὑμῶν νὰ τὸ ἐπιτύχω. Ὁ σκοπὸς ὅμως τοῦ ἔργου μου ἀποβλέπει **εἰς τὸ νὰ συνενώσω ἅπαντας ὑμᾶς** καὶ ἐνδυναμώσω ὑμᾶς, οὕτως ὥστε προαγόμενοι καὶ τελειοποιούμενοι μίαν ἡμέραν νὰ φθάσητε εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον **νὰ σκέπτεσθε καὶ διανοῆσθε ὑπὸ τὸν αὐτὸν ψυχικὸν ρυθμὸν καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς πνευματικῆς ἐντάσεως,** οὕτως ὥστε νὰ ἀποτελῆτε μίαν Πνευματοψυχικὴν Δύναμιν ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐμπνεύσεως καθοδηγούμενοι, ἔχοντες μὲν ἕκαστος διαφοράν εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκδηλουμένης ἐμπνευστικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ἐν τῷ τόνῳ τῆς ἀπηχήσεως, ἀποτελοῦντες τὴν ἁρμονικὴν συμφωνίαν κατ' ἀπόλυτον ρυθμικὴν ἔννοιαν.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἔργου μου δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ προαγάγῃ καὶ τελειοποιήσῃ ἕνα ἕκαστον ὑμῶν κεχωρισμένως διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοῦ ἀτόμου του, ἀλλὰ προάγων καὶ τελειοποιῶν ἅπαντας ὑμᾶς νὰ δυνηθῆτε ἀργότερον διὰ τῆς συνενώσεως τῶν ἀξιοποιηθεισῶν δυνάμεων ὑμῶν νὰ μεταδώσητε τὰς συναποκομισθείσας γνώσεις καὶ ἀρχὰς ὑμῶν καὶ πρὸς ἄλλους.

Ὅσον ὁ κύκλος δι’ ὑμῶν εὐρύνεται, κατὰ τοσοῦτον θὰ ἀναφύονται καὶ προσκόμματα, κατὰ τοσοῦτον τὰ ἐμπόδια θὰ παρεμβάλλονται, διὰ νὰ ἐξαναγκάσωσιν ὑμᾶς νὰ διακόψητε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνελάβατε νὰ φέρητε εἰς πέρας.

Ὀφείλετε ὅθεν νὰ ἐργασθῆτε ἐπ’ ἀρκετὸν κατ’ ἰδίαν, ὡς καὶ ἀπὸ κοινοῦ, διὰ νὰ δώσητε τὰς βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηρίξετε τὸ ἀποκαλυπτόμενον εἰς ὑμᾶς ἔργον μου.

Ὅσον τὰ θεμέλια αὐτοῦ καταστῶσιν ἰσχυρότερα, ἐπὶ τοσοῦτον τοῦτο θὰ διατηρηθῇ καὶ θ’ ἀνθέξῃ κατὰ τῶν ἀνέμων καὶ πάσης ἄλλης ἐπιθέσεως. Ἐὰν ὅμως αἱ βάσεις αὐτοῦ δὲν εἶναι στερεαί, μὲ τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ ἀνέμου θὰ καταπέσῃ τὸ οἰκοδόμημα, ὅσον ὑψηλὸν καὶ στερεὸν καὶ ἂν ἐκτίσθη.

Ὁ ἀγαπῶν ὑμᾶς φιλεῖ καὶ πάλιν ὑμᾶς καὶ σᾶς ἐναγκαλίζεται. Ὁ φιλῶν ὑμᾶς οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλ’ ἐκ τοῦ Κόσμου τῆς Ἀφθαρσίας.

Ἀνοιξάτω ἕκαστος ἐξ ὑμῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἂς ἐνατενίσῃ Ἐμὲ κατὰ Πρόσωπον.

Ὁ δυνάμενος ἂς βοήθησῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Ὁ ἰσχυρὸς ἂς στηρίξῃ τὸν ἀδύνατον.
Χωρήσατε πρὸς τὰ ἐμπρὸς συνηνωμένοι, ἀγαπώμενοι, ἀλληλοβοηθούμενοι. Τάξατε ὡς σκοπὸν τοῦ βίου ὑμῶν τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ὑμῶν τελειοποίησιν, οὐδόλως ὠκνήσατε, ἵνα μὴ ὁ μέλλων χρόνος ἐπανεύρῃ ὑμᾶς ἀδιαφόρους καὶ μηδὲν ἐπενεγκόντας.

Ὁ ἀγαπῶν ὑμᾶς καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον προσπαθῶν νὰ ἀναβιβάσῃ ὑμᾶς μέχρις Αὐτοῦ, ἐπανέρχεται καὶ πάλιν μετὰ τῆς αὐτῆς θέρμης καὶ ζήλου. Μὴν ἀφήσητε Αὐτὸν ὡς καὶ πρότερον. Ἐνδυναμώσατε ἑαυτούς, καταστήσατε ἑαυτοὺς ἀπροσβλήτους ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην παρεμβολὴν καὶ ἐπίδρασιν καὶ καταστήσατε ἑαυτοὺς ἰσχυρούς, ἵνα οὐδὲν πρόσκομμα ἀντιταχθῇ καθ’ ὑμῶν εἰς τὸ μέλλον, μὲ τὴν πλήρη αὐτοπεποίθησιν πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἱκανότητά σας, ἥτις καὶ μόνον θὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον μου.

Ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἐνατενίσατέ με. Οὐδόλως θὰ ἐπέμενον νὰ καταστήσω ὑμᾶς ἱκανοὺς πρὸς ἀνάληψιν τῶν εἰς ὑμᾶς ἀνατεθησομένων πνευματικῶν καὶ ὑπερτάτων καθηκόντων, ἐὰν δὲν ἐγνώριζον, ὅτι **δι’ ὑμῶν ἡμέραν τινὰ θὰ δοθῇ ἡ πρὸς τὸν κόσμον προοριζομένη**

Νέα Διαθήκη Μου. Τὴν διαθήκην μου ταύτην ὀφείλετε νὰ ἀποσφραγίσητε, οὖσαν κεκλεισμένην, καί νὰ παραδώσητε ταύτην τῷ κόσμῳ.

Οὐδεμία δύναται νὰ παρεμβληθῇ μεταξὺ Ἐμοῦ καὶ ὑμῶν ἀλλοτρία ἐπέμβασις, πλὴν τῆς ἀτομικῆς ὑμῶν ὀλιγωρίας, τῆς ἀδυναμίας, τὴν ὁποίαν ἀπὸ μακροῦ χρόνου προβάλητε.

Ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ὁραματισθῆτε τὴν ἐν τῷ Κόσμῳ Μου ἐγκρυπτομένην καὶ διαφυλασσομένην Ἀλήθειαν. Ἡ Ἀλήθεια αὕτη πρὸς ὑμᾶς προσκομίζεται διὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ ὑμεῖς ἀδιαφορεῖτε, Οὐ μόνον δὲ ἀδιαφορεῖτε, οὐ μόνον ἀπιστεῖτε, ἀλλὰ καὶ ἀρνεῖσθε. Διότι τὶ ἄλλο σημαίνει ἡ ἀδιαφορία ὑμῶν παρὰ ἀπιστίαν οὐ μόνον πρὸς τὰς ἐπαγγελλομένας πρὸς ὑμᾶς Ρήσεις Μου, ἀλλὰ καὶ πρὸς Ἐμὲ Αὐτόν; Καὶ τὶ ἄλλο ὑπεμφαίνει ἡ ἀδιαφορία καὶ ἀπιστία ὑμῶν, παρὰ τελείαν ἄρνησιν πάντων τῶν πρὸς ὑμᾶς λεγομένων;

Ἂν δι’ ὑμῶν δὲν ἐπεδίωκον νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ κόσμου καὶ πρῶτον ὑμῖν τὴν Νέαν πρὸς αὐτὸν καὶ ὑμᾶς Ἐπαγγελίαν Μου, οὐδόλως θὰ ἐπέμενον τόσον μέχρι φορτικότητος.

Ἀνοίγω πρὸς ὑμᾶς τὴν κεκλεισμένην Βίβλον Μου καὶ παρωθῶ ὑμᾶς νὰ ἀναγνώσητε ταύτην, νὰ ἀναδιφήσητε ἐπισταμένως τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, νὰ καταστήσητε τοῦτο κτῆμα σας καὶ νὰ μεταδώσητε τοῦτο τῷ κόσμῳ. Ἀγωνίζομαι ἐπὶ τόσον χρόνον, διὰ νὰ προαγάγω καὶ τελειοποιήσω ὑμᾶς, ἵνα ἕκαστος ἐξ ὑμῶν κατ’ ἄτομον καὶ ἀπὸ κοινοῦ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔργου Μου καὶ ὅμως ἅπαντες ἀδιαφορεῖτε, διότι ἴσως δὲν κατανοεῖτε ἢ δὲν ἀνήλθατε εἰς τὸ σημεῖον νὰ κατανοήσητε τοῦτο.

Οὐδεὶς ἄλλος πλὴν ὑμῶν θὰ ἐφαίνετο τόσον ἀδιάφορος, οὐδεὶς ἄλλος πλὴν ὑμῶν θὰ ἐκώφευεν εἰς τὰς τόσας προτροπάς μου. Οὐδεὶς ἄλλος πλὴν ὑμῶν δὲν θὰ ἐστερεῖτο καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς περιεργείας νὰ ἴδη ἐπὶ τέλους τὶ θὰ προήρχετο ἐξ ὅλων τούτων.

Οὐδεὶς ἄλλος πλὴν ὑμῶν θὰ ἐκώφευεν εἰς τὴν φωνήν, τὴν καλοῦσαν αὐτὸν πρὸς τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν αὐτοῦ ἀναγωγὴν καὶ τελειοποίησιν.

Ὁ μεθ’ ὑμῶν ἐπικοινωνῶν, ὁ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἀναμένων ὑμᾶς νὰ προσέλθητε, καλεῖ καὶ πάλιν ὑμᾶς ἐκ νέου. Ὁ ἀγαπῶν καὶ προορίζων ὑμᾶς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔργου Αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι καὶ ἔργον ὑμῶν, προσμένει ὑμᾶς, ἵνα ἐπιταχύνητε τὸ βῆμα ὑμῶν, διὰ νὰ Τὸν πλησιάσητε καὶ μετ’ Αὐτοῦ εἰσέλθητε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀληθείας καὶ Γνώσεως.

Ἀνέμενεν ὑμᾶς εἰς τοσοῦτον χρόνον καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ σᾶς ἀναμένῃ. Ἀγαπήσατε τὸ ἔργον Αὐτοῦ, ὡς Οὗτος ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ ἐπιταχύνατε τὸ βῆμα ὑμῶν, ἵνα τὸ ταχύτερον ὁδεύσητε μετ’ Αὐτοῦ ὅπου σᾶς προορίζει καὶ σᾶς ὑπάγει.

Ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ὠφθῆτε τὴν ὑπεράνω ὑμῶν ἐγκρυπτομένην Ἀλήθειαν. Ἡ ἀποκάλυψις αὐτῆς ἐπιφυλάσσει ὑμῖν τὴν δόξαν, ὄχι τὴν δόξαν τοῦ φθαρτοῦ κόσμου ἀλλὰ τὴν Αἰώνιον καὶ Ἄφθαρτον, ἐκείνην ἣν ἐζήλευσαν οἱ πάντες καὶ ἐκοπίασαν, χωρὶς νὰ τὴν ἀτενίσουν, ἐνῷ εἰς ὑμᾶς παρέχεται αὕτη καὶ τὴν λακτίζετε.

29/12/1933